

Z P R A V O D A J

NÁRODNÍ RADY SFŘ

2006 - 2009

ČÍSLO 9

ČERVENEC 2008

Milí bratři, milé sestry,

dovolím si slovy otce Tomáše Halíka konstatovat, že žijeme v těžce nemocné společnosti, v níž narůstá barbarství, nepoctivost, závist, osobní a skupinová nevraživost, agresivita. Ideologové „všemocné ruky trhu“ dělají vše pro snížení kulturní úrovně ve všech oblastech. A naše církev je stále příliš stažená a zahleděná do sebe. (T. Halík, Perspektivy, KT č. 23/08).

My jsme ale povoláni k tomu, abychom spolu se všemi lidmi dobré vůle budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království. Práci považujeme za dar a jakousi účast na stvoření, vykoupení a službě lidskému společenství. Proto máme náležitě a v křesťanském duchu služby vykonávat to, za co máme odpovědnost. V tom je nám naše patronka sv. Alžběta Uherská velkým vzorem společně s Dr. Františkem Noskem. Jsme si vědomi toho, že každý, kdo následuje Krista jako dokonalého člověka, se i sám stává více člověkem. Žijme františkánským duchem pokoje a dobra, věrnosti a úcty k životu nejen ve svých rodinách ale i ve světě, a tak se snažme vydávat svědectví o světě již obnoveném v Kristu. Buďme šířiteli pokoje a pamatujme, že pokoj je třeba neustále budovat. Hledejme prostřednictvím dialogu cesty k jednotě a bratrské shodě s důvěrou, že v každém člověku je přítomen božský zárodek a že láska a odpuštění mají přetvářející moc.

Jedním z dalších nástrojů na přeměnu světa i každého člověka je modlitba, ať už veřejná (tj. ve společenství) nebo osobní. Naučme se s ní správně zacházet. Vždyť žít evangelium, zvláště ve světě, bez toho, aby člověk žil i duchovním životem, je asi nemožné. A žít duchovním životem, což znamená žít s Bohem, bez modlitby, lépe řečeno bez modlení se, asi taky nelze. Modlitba chápána jako **modlení se** (ne tedy pouze jako modlitební text ale jako aktivní modlitební činnost člověka), je tedy jedním ze základních prostředků k dosažení dobrého, bohatě rozvinutého duchovního života a tím i života podle evangelia. V duchovním životě se postupně, jak se Bůh zjevuje člověku a jak zjevuje člověka jemu samému, stává modlitba vzájemným voláním, přechází z monologu do dialogu, stává se rozhovorem dvou, a to nejprve člověka s Bohem a později Boha s člověkem.

Občas je citován výrok kardinála Karla Rahnera o tom, že křesťan v 21. století se buď stane mystikem, nebo nebude vůbec. V podstatě je to výzva k rozvoji a prohloubení duchovního života křesťanů, aby obstáli ve složitých a náročných podmínkách života lidské společnosti 21. století. Křesťanská mystika se ale neomezuje jen na mimořádné zkušenosti a jevy. Je spíše prohloubením křesťanské zkušenosti a života z víry: **člověk prožívá svou víru v intimním společenství s Kristem**. Zaměřme se více na tuto oblast a **staňme se silní svou vírou**. Proto naši formaci začínáme více směřovat do oblasti rozvoje duchovního života skrze osobní modlitbu. Modlitba jako setkání člověka s Bohem je vždy dar milosti, který nám Bůh dává. Abych se mohl setkat s Bohem, musím se setkat nejdříve sám se sebou, to znamená prodat se k své pravé totožnosti, k svému „já“, k jádru své osobnosti. Pak se můžeme setkat s Bohem, což pro nás znamená, že jsme prošli pochybnostmi své doby a že právě s jejich pomocí plně důvěřujeme Bohu, který se nám viditelně ukázal v Ježíši Kristu a zjevil nám v Kristu své srdce. Teprve další krok je to, co normálně nazýváme modlitbou, tj. rozmlouvou s Bohem

Důležité u modlitby je, že Bohu smíme a máme říci všechno, co cítíme, to, jak věci doopravdy prožíváme, a ne to, co si myslíme, že se sluší říci. Vždyť Bůh je náš milující otec, který o nás všechno ví. To my jsme ti nevědomí. Při modlitbě ale nejde o to zaúkolovat Boha svými přáními, udělat ho svým sluhou; nejde o to, aby se změnila okolnosti podle mých představ, ale jde o to, **abych se změnil já**. V modlitbě člověk před Bohem nerezignuje, ale pozdvihuje svou mysl a srdce k Bohu, svěřuje se, odevzdává se mu, prosí o vhodná dobra, učí se být pokorný, trpělivý a tím se **osvobozuje pro čin**, pro to, co by měl v dané situaci udělat. Modlitba se dokonává v mlčení, které nejprve slouží ke slyšení Boha v mých myšlenkách a potom ke sjednocení s Bohem jako s někým, kdo na mne s láskou hledí. **Modlitba končí mou proměnou způsobenou setkáním s Bohem**.

Pochopme už konečně, že Bůh nás miluje a jeho lásku si nezasluhujeme svým jednáním, ale naše jednání může díky této lásce, která je dávana bez podmínek, překračovat hranice dané našim egoismem a egocentrismem, tj. naším sobectvím a sebestředností. Překročíme je tedy!

Němec Václav, národní ministr
závěrečný projev na červnovém sjezdu SFŘ

Náš rozhovor

Výňatek z právě vyšlé knihy rozhovorů **Čím je to, že jste tak klidný?**

Jana Mazance s Mons. Václavem Dvořákem OFM

Měl jste po tom svém prvním zatčení aspoň chvíli klid?

Ani ne, pořád mě sledovali. Jednoho dne v září jsem přišel ze školy a obědval rajskou omáčku, a jak jsem měl žízeň, tak povídám: „Slečno, prosím vás, přineste mi něco na zapití.“ Vypil jsem to na ex, to si přesně pamatuju, a najednou buch buch na dveře – a estébáci. „Tak, pane kaplane, půjdete s námi.“ Já jsem povídal „Hoši, neblbněte, nemáte to jistý, zas mě pustí a budete mít ostudu.“ On říkal: „Dojezte to a jdem!“ Tak mě sbalili, dovezli na estébárnu v Domažlicích, tam mně nasadili klepeta a řekli: „Jedem!“ A víš, kam mě vezli? Do Budějovic. Koukal jsem z auta – ruce v klepetech - jak lidi na polích dobývají brambory, ohničky hořely a já jsem si připomněl mládí, kdy jsme pekli brambory. A říkal jsem si: „Bože, že já blbec nejsem takovej normální sedlák nebo chalupník, který sbírá brambory. Já se tady furt musím takhle kodrcat, protože jsem farář...“

Nebylo to poprvé. Jednou předtím jsem vedl pohřeb po Domažlicích a tam zas zametali nějací lidi hovínka. Já jim to tak záviděl. Byl už jsem s nervama hotovej. Jednou jsem dokonce zkolaboval přímo u oltáře. Musel jsem si odjet odpočinout do Bechyně. Tak jsem si říkával: „Pane Bože, kdybych byl býval tím metařem, tak jsem měl svatý pokoj a klidný život. A takhle...“

No nic. Z Domažlic mě dovezli do Budějovic na Lannovku, kde byla hlavní estébárna. Vedli mě do ní a viděli mě kluci z malého semináře. Ti koukali, jak mám kolár a zašitý ruce. Já si říkal: „Venco, ty máš ostudu, to je hrozný.“

Jak se k vám v Budějovicích chovali?

Musel jsem se svlíct a bachař zapisoval evidenci. A povídá: „Hm, Václav Dvořák... Heleďte, nemáte bráchu?“

„Mám dva.“

„Bohouše nemáte?“

„Mám.“

„Není tesař?“

„Je.“

„S tím já jsem dělal,“ povídá.

A já na to: „No tak to budu mít aspoň u vás protekci, ne?“

Hodili mě na celu. Bylo září a už bylo chladno. Říkal jsem si: „Tak, Venco, to taky nemusíš vydržet. Musíš cvičit a otužovat se.“ Tak jsem ráno cvičil a oni na mě klepali, ale myslel jsem si: „Trhněte si nohou.“ Asi v deset pro mne přišli a vezli mě v klepetách na výslech na Lannovku. Bachař mě strčil do místnosti, kde byl stůl a za ním křeslo pro vyslyšejícího. Bachař říká: „Sed'te klidně, jste pozorován, pan vyšetřující přijde za chvíli.“ Jak tak sedím, tak jsem si pro potěchu přečetl lejtro na stole, které bylo nadepsáno „StB Domažlice“ a čtu: Na váš rozkaz sdělujeme, že Václava Dvořáka, kaplana v Domažlicích, přísně hlídáme. Tak si říkám: „No prosím!“

Za chvíli přišel pan referent, mladej kluk. Koukáme chvíli na sebe a on povídá: „Vašku, já jsem si hned myslel, žes to ty.“ Já říkám: „Václave, co ty tady?“ On to byl Vašek Rubáš z Bezděkova u Klatov, co se mnou bydlel na lágru v Reichu v Linci! Byl to takovej chlastoun a holčičkář, co chodil do bordelů a neměl prachy. A já vůl mu ještě půjčoval.

On říká: „Tak vy jako církev nám chcete rozbourat republiku? Pamatuj si: když půjdete proti nám, tak církev zničíte, my vás rozdupeme!“ Já jsem povídal: „To víš, že nás můžete rozdupat, vždyť máte všechny zbraně a všecko.“ A pak jsem to zkusil: „Hele, pamatuješ si ještě, jak jsme spolu byli na lágru?“ a on: „S tím jdi do hajzlu. Ted' tě vyšetřím, a co řekneš a podepíšeš, to předám soudružce Kravkové, a ta rozhodne, jestli půjdeš domů, nebo jestli půjdeš sedět.“ Vyšetřovali mě kvůli tomu nepodařenému útěku Tondy Prokeše. Říkali, že jsem o tom věděl a chtěli ze mě dostat, jak jsem mu pomáhal. O tomhle ale já opravdu nevěděl, tak jsem se snadno obhájil.

Takže vás pustili?

V půl jedné přišla soudružka Kravková a řekla: „Pustit!“ Já letěl na dráhu a v pět nebo v půl šesté už jsem byl v Domažlicích. Přijdu před děkanství a najednou se od loubi odlepil domažlický estébák a povídá: „Tak co, už jste tady doma?“ „No, vy mě pořád naháníte jako psa a já nic nedělám.“

„Ted' po vás teprve půjdeme, dejte si sakramentsky pozor!“ Na děkanství byl taky brácha, protože katecheta Karel Brčák telefonoval k našim domů, že mě sebrali, a brácha honem přijel. Tak jsem povídal: „Hele, brácho, je to v pořádku, jed' domů.“

Jak vypadal ten „přísnější režim“?

Zkoušeli různé metody. Třeba vždycky když byly poutě, tak už dva nebo tři chlapi stáli před kazatelnou a snažili se mě chytit za slovo. Věděli už, že je znám a já jim říkal: „Hoši, musíme se nějak dohodnout, ne?“ Anebo zkoušeli jinou taktiku. To už nastupovali církevní tajemníci. V Domažlicích ho dělal truhlář, který měl kus ruky pryč. Ten za mnou přišel: „Velebný pane, vy se tady dřete a my vidíme, jak jste utahanej. My bysme vás třeba mohli přeložit na nějakou malou farku, abyste neměl tolik práce, abyste si odpočal.“ Já mu povídám: „Pane kolego, já nejsem žádnéj státní ouředník, mým šéfem je biskup, jenom ten mě může přeložit. To musíte jít za ním.“ To samozřejmě neudělali. Viděli, že se mnou nehnou, tak mě nakonec v listopadu 1951 hodili k pětépákům, oficiálně k Pomocným technickým praporům.

Převzato z www.christnet.cz

Z mezinárodního společenství SFŘ

POZVÁNKA NA XII. MEZINÁRODNÍ A V. VOLEBNÍ KAPITULU

Dle článku 74.2, Generálních konstitucí a článku 10.1, b dle Stanov Mezinárodního bratrského společenství Sekulárního františkánského řádu, členové mezinárodní rady SFŘ jsou zdvořile zváni na Generální kapitulu. Kapitula se bude konat v Manreza v Maďarsku, od soboty odpoledne 15. listopadu do půlnoci v sobotu 22. listopadu 2008.

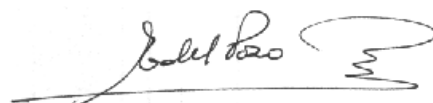
Generální kapitula bude mít tyto cíle:

1. Zhodnocení realizace závěrů předchozích Mezinárodních kapitul 2002 a 2005, zejména se zřetelem na:
 - Formaci
 - Poslání a svědectví
 - Angažovanost ve světě
 - Františkánskou mládež
 - Finance (peněžní prostředky)
 - Komunikaci
 - Duchovní asistenci
2. Uvažování a usnesení ohledně klíčové myšlenky „*Profese v SFŘ a vědomí příslušnosti k SFŘ*“.
3. Zvolit členy Předsednictva mezinárodní rady SFŘ pro šestileté údobí 2008-2014.

Kapitula tedy:

- Představí *Manuál pro iniciační formaci* a usnese se na formaci pro nadcházející roky;
- Posoudí záležitost „přivtělení“ Františkánské mládeže k SFŘ;
- Stanoví směrnice a kritéria pro finance Mezinárodní rady SFŘ na příští tři roky;
- Vysvětlí účelně článek 89.4 Generálních konstitucí, týkající se možností duchovní asistence v MBS;
- Vyhodnotí situaci na základě demografického průzkumu (*stále ještě očekáváme odpovědi z mnoha národních a vznikajících společenství* – pozn. Za Českou republiku jsme výsledky už odevzdali v roce 2006.)
- Vyhodnotí rozvoj a průzkum vznikajících společenství a převezme patronát v doprovázení u těch bratrských společenství, která nemají řádně ustavenou národní radu, která by byla řádně odpovědná.

Rome, 26. dubna, 2008

Encarnacion del Pozo
Generální ministryně SFŘ

INSPIRACE

MODLITBA ZA GENERÁLNÍ KAPITULU SFŘ

Nejslavnější Bože,

*chválíme Tě za tvou přítomnost ve světě a za úžasný dar našeho františkánského povolání
Úpěnlivě Tě prosíme, vnukni každému bratru a sestře našeho sekulárního františkánského řádu,
jak se máme připravovat na nadcházející Generální kapitulu v Maďarsku.*

*Uděl potřebnou moudrost našim bratřím a sestrám, kteří se zúčastní kapituly,
aby odhalili nejdůležitější věci pro náš řád pro příštích šest let a
aby zvolili ty, které chceš k tomu, aby nás vedli a animovali.*

*Doprovázej a ved' nás, abychom zachovávali evangelium a
naši Řeholi pozorněji a spolupracovali s Tebou na obnově církve a světa.*

*Prosíme Tě o to skrze Krista, našeho Pána a
pro přímluvy*

blahoslavené Panny Marie, svatého Františka, svaté Kláry a našich patronů svaté Alžběty a svatého Ludvíka.

AMEN.

V příloze 2 je podrobný přehled otázek souvisejících s tématy generální kapituly, jak je obdržel náš delegát nadcházející kapituly František Reichel. Byli bychom velmi rádi, kdybyste se jim věnovali na svých setkáních.

Se sv. Františkem není zas taková legrace

Mám ráda knihu františkánských Pramenů, od jednotlivých životopisů až po moje milovaná Kvítka. Ráda si v knížce listuju, ráda těším duši oněmi poetickými příběhy a přiznávám bez mučení, vždycky se při nich směju. Oni ti naši bratři byli takoví klauni! Vyjádřil se špatně o bratrovi a hned si nacpal do pusy oslí lejno, jen si to představte, není to legrace?

Nedávno jsem hledala jednu krásnou příhodu o bratrovi, který míval vidění Pána Ježíše, a pak jednoho dne Pán Ježíš odešel a už se bratrovi neukázal. Bratr běhal po lese, plakal, volal, prosil na kolenou, ale Pán Ježíš nic, už se mu neukázal.

Měla jsem poslední dobou podobný pocit: jako by Pán Ježíš ode mě odcestoval někam daleko a nechal mě tu samotnou, napospas těm nejčernějším myšlenkám. Chtěla jsem příhodu najít a spolu s bratrem zaplakat a zaběhat si po lese. Ale – nenašla jsem ji! Zato jsem přečetla mnoho těch milých a – jak jsem se domnívala – legračních příhod a najednou se mi nezdály ani k smíchu, ani pro nějaké pobavení.

Styděla jsem se, když jsem četla, jak se sv. František bál měkkých podušek, že já se válím v peřinách a pokládám to za naprostou samozřejmost, jak se dnes říká: za mé „lidské právo“. Kdybych měla spát v poustevně na holé zemi, nejenže neusnu, ale tak nastydnu, že z toho budu mít při nejlepším zápal plic. Kolikrát jsem si předsevzala, že se budu postit o chlebu a vodě, a málokdy to dodržím, vždycky si vezmu aspoň něco sladkého nebo se napiju mléka. A sv. František byl nemocný a přitom se veřejně kál, že jedl maso!

Co je na tom k smíchu?

Ale to ještě není všechno. Sv. František nepřijal do řádu člověka, který dal majetek svým dětem. Bůh ví, že bych si netroufla odkázat například náš byt církvi, když vím, že děti na něj čekají. Lehkovázně mluvím o svých bratřích všelicos a nikdy mě nenapadne nacpat si do své drzé pusy ani strouhanku, kterou bych pak prskala až do večera a trochu se jí možná přidusila na znamení, že takové řeči se nevedou.

Ale jak by to bylo potřeba! Tělo má totiž svou inteligenci. Tělo rozumí trestům! Když si kleknete, tělo vysílá do mozku signál, že si vážíme toho, před nímž klečíme. Když tělo švihne, příště při podobné situaci vyšle signál: pozor, nedělej to! (Mimochodem, na tomhle principu je založena celá herecká škola. Ale ne proto, aby herci něco předstírali, ale aby jejich prožitek byl pravdivý).

Naše civilizace knoflíků nám celý den sugeruje – že jsme jako Bůh. Dveře se před námi samy otvírají, počítače poslouchají naše příkazy stejně jako počítačové hry (Tam jste dokonce pány nad životy!) Zmáčkne knoflík a máme teplo, z mikrovlnky vyndáme hotové jídlo – jako v pohádce. Ne, nemluvím proti technice, takový je náš svět. Takové je to naše „nebe na zemi“.

Ale je potřeba být obezřetný, občas si vzpomenout na sv. Františka – a třeba si sednout s polévkou na zem. Zkuste to, je to nezapomenutelný zážitek. Zážitek pokory a chudoby. Kdo nemůže, ať si do té polévky nasype popel.

A proč chceš být, babi, chudá? Vidím nelíčený údiv svých vnuků a už tři dny přemýšlím, jak bych srozumitelně a jednoduše odpověděla. Náš svět vůbec nechce být chudý a už vůbec ne pokorný. Ale františkáni by to měli vědět. A hlavně by to měli chtít.

Zkuste si odpovědět: Opravdu chceme být chudí? A co z toho budeme mít, že? - Svět se tak vzdaluje od základních Božích ponaučení, že je potřeba si je pořád opakovat a přemýšlet o nich z bodu 0. Takže pokus č. 1: Musíme být chudí, abychom věděli, kdo je tady pán a kdo kmán. – Ahá! Kmáni jsme my a ti, co jezděj v Mercedesu, to jsou páni? – Ne, můj milý, jediný Pán je tu Bůh.

Kdepak, františkánská Kvítka nejsou příhody pro pobavení – nás rozmazlených, důležitých, kteří mají všechno, hlavně svá práva. Kvítka jsou znamením jara víry, která rozkvetla a voní už 800 let – nám k povzbuzení i k pokárání.

Ke chvále sv. Františka a Pána Ježíše,
Který se před námi schovává k našemu prospěchu
Amen.

Věra Eliášková

K DISKUSI I ZAMYŠLENÍ

NÁVRH TÉZÍ PRO KONFERENCI K 20. VÝROČÍ SVATOŘEČENÍ SV. ANEŽKY ČESKÉ

Jiří Tůma, SFR

Návrh vychází ze záměru, který jsme měli před deseti lety, kdy jsem tuto konferenci začal připravovat s terciáři z USA. Tehdy jsem tyto zásady konzultoval s P. prof. Polcem, velmistrem Řádu křížovníků P. Kopejskem a dalšími lidmi. Doporučoval bych, aby tentokrát, má-li mít tato konference úspěch, převzala záštitu Národní rada SFR. I když někteří tehdejší případní účastníci již zemřeli nebo se zabývají jinou problematikou, věřím, že by se nám společně podařilo udělat vcelku dobrou konferenci. Myslím, že P. Jiří Kopejsko by nám i tentokrát umožnil uspořádat konferenci ve velkém sále u křížovníků a možná, že by bylo možné část uspořádat i v prostorách Národní galerie v Anežském klášteře, kde dělají schůzky přátelé z USA.

<i>A/ politika</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>mezinárodní</i>	zvýšení významu a vlivu Českého království a národa v Evropě
<i>vnitřní politika</i>	urovnávání vnitropolitických rozbrojů
<i>vytváření a rozvoj národního cítění</i>	národní soudržnost a odpor vůči německé rozpínavosti
<i>vytváření spojeneckých bloků v Evropě</i>	využívání příbuzných k pomoci Slovanům (Markéta Přemyslovna – Dagmar, pomoc Dánska přímořským Slovanům) a jejich spojení (Přemyslovna Anna Slezská)
<i>B/ náboženství</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>návrat ke kořenům křesťanství</i>	šíření laického hnutí: františkáni, františkánky, křížovníci s červenou hvězdou
<i>obnova církve</i>	podpora obnovy církve i zakládání řádů a klášterů (i s pomocí Přemyslovny Anny Slezské ve Vratislavi)
<i>podpora laických hnutí s ekumenickou orientací</i>	laické hnutí v Miláně (sestra Blažena Přemyslovna)
<i>C/ sociální oblast</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>zdravotní péče o nemajetné a chudé</i>	zakládání špitálů
<i>podpora lidí na okraji společnosti a charitativní činnost ve vlastní zemi</i>	podpora chudých a propagace františkánské myšlenky chudoby v církvi
<i>D/ význam v dějinách národa a státu</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>propagace a rozvoj národních a státních tradic</i>	Karel IV. – návaznost na Přemyslovce a slovanskou liturgii (západ-východ)
<i>lidová poesie</i>	legendy o naději
<i>E/ umění</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>architektura</i>	Stavby v českých zemích spojené s Anežkou
<i>výtvarné umění</i>	Anežka jako inspirace
<i>slovesné umění</i>	Anežka v české literatuře
<i>F/ mezinárodní význam dnes</i>	
<i>Téma</i>	<i>Obsah</i>
<i>ekumenické hnutí v nejširším smyslu slova</i>	sledování kořenů františkánského hnutí: František, Klára, Anežka

Předpokládaný termín konání konference by byl listopad 2009. Debatu na toto téma tedy můžeme vést do konce roku 2008. Proto prosíme ty z vás, kteří můžete k ní jakkoliv přispět o vyjádření na adresu info@sfr.cz.

Jiří Zajíc

CO BYLO?

František Nosek není zapomenut

V sobotu 19. dubna 2008 se sjeli poutníci z různých míst do **Poříčí nad Sázavou**, ke kostelu sv. Havla (u řeky), při němž je pochován bratr dr. František Nosek (1886-1935). Tento významný katolický politik a ekonom byl terciářem sv. Františka (dnešní Sekulární františkánský řád). Přestože byl poslancem a po jedno volební období ministrem československé vlády, žil s rodinou v nájemném bytě v Praze - Karlíně (Peckova 3) a zemřel františkánsky chudý. Rozdal, co mohl.

Z Moravské Třebové přijel bratr jáhen Česlav Křížala OFM. Dlouhou cestu měl také P. Josef Smola, arciděkan z města Chrudimi, rodiště dr. Noska. S ním přijela i skupina věřících. Byla zastoupena i Lysá nad Labem, Příbram a další místa. Nejvíce poutníků přijelo z blízké Prahy. Jmenujme alespoň kněze františkány od kostela Panny Marie Sněžné, P. Benedikta Holotu OFM a P. Michala Pometlo OFM. Přijel též P. Miloslav Fialu OPraem. Z Prahy přijely i sestry z Kongregace školských sester sv. Františka (OSF). Někteří z poutníků jsou členy Sekulárního františkánského řádu, mezi nimi byl Jiří Zajíc, zástupce národního ministra. Byli přítomni členové hnutí Křesťan a práce a sítě sociálního dialogu, mezi nimi např. doc. Lidmila Němcová.

Vzácným poutníkem byl Otec **kardinál Miloslav Vlk**, který byl hlavním celebrantem mše svaté, sloužené za F. Noska. Tato mše je zde slavena každoročně již po 72 let. Je významné, že se této mše účastní poutníci; stejně významná je však účast místních věřících z poříčské farnosti. Vždyť ti mají jakoby patronát nad Noskovým hrobem.

I když občas drobně přšelo, kostel sv. Havla byl zcela zaplněn. V úvodu mše přivítal Otce kardinála P. Andrzej Grygiel, farář v Poříčí. V odpovědi O. kardinál řekl, že přijel rád, neboť naše politická scéna dnes potřebuje takový výrazný obraz politika, jakým byl Nosek.

Kardinál Vlk kázal na slova ze 14. kapitoly evangelia sv. Jana. Apoštol Filip žádá Ježíše: Pane, ukaž nám Otce. K tomu řekl O. kardinál: Chtěl vidět. Je třeba učit se vidět, ale též dívat se za věci, zastavit se a dívat se. To bylo blízké sv. Františkovi z Assisi.

O Noskovi řekl dále: Nosek si uvědomoval, že má dar, který využije pro konání. Konal skutky – i jako ministr – o nichž byl přesvědčen, že je koná Bůh jeho prostřednictvím. Uctěme památku F. Noska tak, že dnes večer si v jeho stylu uděláme čas na četbu Písma, třeba právě evangelia sv. Jana, 14. a další kapitoly.

Po mši sv. se kardinál Vlk pomodlil u Noskova hrobu a požádal pak Otce Benedikta OFM, aby promluvil o F. Noskovi. Pak jsme přešli do budovy fary vedle kostela, kde nás místní věřící srdečně a pohostinně přijali.

Závěrem upozornění: stále platí, že se hledají svědkové ve věci osoby bratra Noska.

Je potřeba doplnit seznam_oseb, které by mohly podat svědectví o Noskově životě. Jde nejen o očité svědky (kteří s Noskem hovořili nebo jej alespoň viděli a slyšeli na různých setkáních), ale i o svědky nepřímé (kteří o něm slyšeli od očitých svědků).

Přímí i nepřímí svědkové jsou stále ještě mezi terciáři, nebo i mimo SFŘ a terciáři o nich vědí. Prosíme proto vás, kteří buď patříte mezi svědky nebo o někom takovém víte, o zprávu na níže uvedenou adresu.

Míla Müller, MBS Spořilov

Mariánská pouť Prahou

Uskutečnila se 3. května za účasti cca 160 poutníků. Fotoreportáž z ní je samostatnou Přílohou 5. Zde přetiskujeme úvodní přivítání poutníků národním ministrem Václavem Petrem Němcem

Milí poutníci, bratři a sestry.

Za Sekulární františkánský řád Vás všechny srdečně vítám na dnešní již 270. Mariánské pouti Prahou a současně děkuji jejím organizátorům za práci vynaloženou při jejím zajišťování. Každá pouť je určitou obětí, kterou chceme něco vyjádřit. Proto by každá pouť měla obsahovat poutní úmysl, který putováním podporujeme, za který se angažujeme. Dovolím si proto navrhnout, aby naše květnové putování po pražských kostelech se stalo prosbou Bohu za ochranu a posílení lidské důstojnosti, v minulosti u nás pošlapané a v současnosti přehlížené.

Vždyť člověk byl stvořen k Božímu obrazu, díky Ježíši Kristu a jeho matce Marii jsme se stali Božími dětmi. Úcta a respekt k člověku je křesťanství vlastní. Pojem lidské důstojnosti obsahuje řadu oblastí a jednotlivé ročníky Mariánské pouti Prahou by mohly být postupně těmito oblastem věnovány.

Doufám, že tato myšlenka získá u Vás poutníků podporu a naše poutě se v každém roce stanou cestou, která nás bude směřovat správným směrem k Božím záměrům, k posilování našeho života podle evangelia a tím i k růstu Božího království zde na zemi.

Pokoj a dobro!

Na Boží Tělo do Hájku s P. Řehořem Marečkem OFM 22. 5. 2008

Již po sedmé letos zorganizovalo místní společenství [sekulárního františkánského řádu](#) u sv. Anežky v Praze na Spořilově pout' seniorů. Šlo se z Litovic (místní část Hostovice) starou poutní cestou, dnes obnovenou, do kláštera s Loretou v Hájku. Pěší části se zúčastnilo šest poutníků, další dva přišli z Červeného Újezda a ostatní přijeli auty. Pěší se cestou pomodlili růženec "Světla".

V Hájku jsme byli přivítáni manžely Langovými. V poledne jsme měli mši svatou, kterou sloužil P. Řehoř Mareček OFM v Loretánské kapli. V kapli je již opět umístěna černá socha Madony s Ježíškem. Vrátila se z nuceného exilu v Plzni a dnes má i nové šatičky. Celkem se nás sešlo 21. Dva z nás šli už z Bílé Hory a vzpomínali, jak tuto poutní cestu šli jako děti v roce 1948 s břevnovskými benediktiny. Tehdy to byla poslední Hájecká pout' z Prahy. Po mši jsme se sešli v jídelně na agape. Doufáme, že Loreta časem opět bude v plném lesku tak, jak jsme ji kdysi znali a opět se stane vyhledávaným cílem poutníků. Organizátorem a duší poutě byl František Reichel.

(Jiří Horský, Kladno)

Zájemci si mohou celou trasu i spoustu fotografií prohlédnout zde: <http://klasterhajek.ic.cz/mapa/mapa.html>

Pout' za svatou Alžbětou

Tato pout' se ukázala být skutečnou atrakcí. Svědčí o tom nejen počet zájemců (dva plné autobusy), ale i ta skutečnost, že o ni nám přišly tři příspěvky. Dva uveřejňujeme tady, ten třetí – protože obsahuje i zprávy o hodonínském společenství – v rubrice Ze života místních společenství.

Když pout' – tak pout'

Poutní zájezd za sv. Alžbětou na hrad Wartburg pořádaný místním společenstvím Sekulárního františkánského řádu u kostela Panny Marie Sněžné v Praze 1 a u kostela sv. Anežky na Spořilově. Když pout', tak pout'. V sobotu 31.5 se nás sjely dva plné autobusy. V jednom putovaly řádové sestry františkánky z Brna, Slatiňan, Hoješina a Prahy, v druhém terciáři a farníci ze Spořilova, Kbel, Jihlavy. Nejdále to měly dvě sestry z Hodonína. Všichni jsme jeli na místa, kde žila sv. Alžběta Durynská.

Naše pout' začala mší svatou v kostele sv. Alžběty v Kbelích. Jedná se o moderní stavbu kostela, která svým tvarem připomíná rozlomený chléb. V oltáři je uložen malý ostatek sv. Alžběty. Mši pro nás sloužil bratr Jiljí Příbyl, františkán. Milé bylo, že nás vyzval, abychom putovali radostně a vesele. Zvláště u slova „vesele“ se pozastavil. Umíme si představit Boha veselého? Sestry zahrály na kytaru a bubínky, svítilo sluníčko, putovat vesele nám šlo snadno.

Německé rovinaté dálnice většina z nás proklímala a ve čtyři hodiny odpoledne jsme vystoupili ve městě Výmar. Prohlídku města jsme začali za slunečného počasí, bylo dusno, ale netrvalo ani půl hodiny a přišla pěkná bouřka i s kroupami. Proto každý z nás bude mít na město jiné vzpomínky. Někdo děšť přečkal v kostele, někdo povečeřel, ochutnal místní pivo a někdo si bude pamatovat výklenek, podloubí, které ho zachránilo před totálním promáčením. Podstatné ale je, že město Výmar je městem, kde byla vyhlášena Výmarská republika – tedy Německo mezi první světovou válkou a nástupem nacistů v roce 1933. Žil zde renesanční malíř a Lutherův přítel Cranach, známí spisovatelé Goethe i Schiller a konečně klavírní virtuóz List.

Já osobně si při svém cestování ukládám do paměti spíše náladu místa. A město Výmar bylo městem velmi příjemným, poklidným se spoustou zeleně. Městský park měl rozlohu naší Stromovky. František Reichl nám říkal, že město Výmar je také městem velmi kulturním. A opravdu jsme kolem půl 8 začali potkávat slavnostně oblečené lidi kráčející za kulturou. Ale to už jsme se s městem loučili a odjžděli do blízkého motelu na ubytování. A protože nás jela poměrně početná skupinka ze Spořilova a hlavně s námi jeli Popelkovi, zakončili jsme den příjemným posezením u vínečka a úžasných slaných rohlíčků paní Popelkové. Ještě, že my Pražáci máme ty Moraváky, vždyť my bychom se neuměli ani zaradovat. Jak veselé putování to bylo!

Druhý den, v neděli 1.6., jsme se dostali na místa, kde žila sv. Alžběta. Nejdříve na hrad Wartburg. Byli jsme ohlášená výprava, a tak nás čekalo milé překvapení. Zatímco jsme řešili, kdo umí sledovat výklad v němčině nebo angličtině, představila se nám plynou češtinou velmi milá paní, Němka, která si vzala za manžela Čecha a 6 let žila v Praze. A ještě k tomu měla upřímnou radost, že může provázet skupinu Čechů, takže byla opravdu skvělou průvodkyní. Vyprávěla nám, že hrad Wartburg navštíví ročně 400.000 turistů. Že je to místo, kde byly stále živé německé dějiny: Žila zde sv. Alžběta, Martin Luther zde překládal v letech 1521-1522 Nový zákon ze starořečtiny do němčiny, pořádaly se zde soutěže německých minesengrů. Narodil se tu Johan Sebastian Bach a začal tu svou skvělou hudební kariéru.

Mě zaujala postava zakladatele hradu Ludvíka – Skokana. Proč Skokana? Mějte strpení, k tomu se dostanu, teď začnu od Adama, tzn. od založení hradu. I to bylo „zajímavé“. Ludvík při svém lovu přijel na vrchol kopce, který se mu svým výhledem velmi zalíbil. Rozhodl se, že zde postaví hrad. Mělo to ale háček – tento kopec nevlastnil. Vyřešil to vskutku originálně. Ze svého panství dal na vrchol kopce navést svoji půdu a pak na této své „půdě“ postavil dřevěný hrad!

A proč Skokan? Také zajímavé a trochu morbidní. Ludvík Skokan zavraždil manžela své pozdější manželky. Za to byl uvězněn ve věži hradu. Předstíral nemoc, aby získal dostatek dek, z kterých si vytvořil něco na způsob padáku, který skutečně použil a z věže skočil. Své počinání přežil, dokonce se dožil 90 let, což byl na tu dobu obdivuhodný věk.

Ale my jsme přišli za sv. Alžbětou. Byli jsme tedy rádi, že součástí prohlídky je i místnost, ve které sv. Alžběta žila. V letech 1902-1906 však byla vyzdobena na všech zdech skleněnou mozaikou, která se skládá ze 4,5 milionu částic. Jsou na ni vyobrazeny scény z života sv. Alžběty. Byla hezká, i se zlatem, ale všichni jsme si mysleli to, co jedna malá holčička – návštěvnice – řekla nahlas: „Tady *by se Alžbětě nelíbilo*“.

I mě více oslovil obraz na chodbě znázorňující tzv. růžovou legendu o sv. Alžbětě. To bylo tak: sv. Alžběta nesměla vynášet z hradu jídlo pro chudé ve špitálu. Nedala se ale zákazy odradit a činila tak stále. Byla kontrolována. Jednou ji dokonce zastavil její manžel: „Co *to neseš?*“ „*To jsou jenom růže,*“ odpověděla sv. Alžběta a ukázala mu – okvětní plátky z růží.

Po smrti manžela, který zahynul v roce 1227 na křížové výpravě, byla vyzvána svým švagrem, aby se přestala starat o chudé a nemocné ve špitále pod hradem anebo... Anebo aby opustila hrad. Odešla se svými třemi dětmi do města Marburgu.

My jsme ještě prožili mši svatou pod širým nebem na místě špitálu, který založila sv. Alžběta u hradu, a pak už jsme putovali v jejích stopách Marburgu, kde opět založila špitál, kde žila a kde i jak známo velmi mladá - zemřela na vyčerpání. Obdivuhodné je, že už 4 roky po své smrti byla svatořečena. Viděli jsme kostel, kde byla původně pochována. Dnes jsou její ostatky na neznámém místě, pouze její lebka a stehenní kost jsou uloženy ve Vídni. Ze špitálu, který založila, se dochovaly zbytky zdi kaple.

Nakonec jsme si prošli uličky starého města a byl čas pomýšlet na návrat.

Svatá Alžběta zasvětila svůj život druhým. A my? Která naše činnost může být základem pro Růžovou legendu? Máme co k proměnění?

Iva Neumanová

Svatá Alžběto, oroduj za nás!

Každý, kdo se účastnil letošní františkánské pouti „po stopách“ sv. Alžběty, nějaký životopis o ní přečetl a jistě vyslechl na téma sv. Alžběta nejméně jedno kázání. A přece, když jsem uviděla na Palmovce u autobusu paní Věru s obrovskou kyticí lilií, kterou chtěla položit na Alžbětin hrob, nevzpomněla jsem si na Alžbětin vzdáleného příbuzného, který Alžbětiny ostatky přenesl neznámo kam a tím de facto její hrob zrušil. (Jen pro úplnost, něco se přece zachránilo: hlava a stehenní kost se nachází ve Vídni a spodní čelist ve Stockholmu.)

A tak se to má s mnohými vědomostmi vyčtenými z knih. Přečtete si, jak byla Alžběta statečná a samostatná žena, která přes všechny překážky dokázala žít svůj křesťanský způsob života, a teprve když vidíte ten obrovský kopec, na němž se hrad Wartburg tyčí, obklopený kolem dokola ještě dnes hlubokými lesy a Eisenach, kam chodila naše světice za svými chudými, hluboko pod ním, člověk její statečnost a samostatnost pocítí bez vysvětlivek jaksi pádněji.

Podobně, když životopisec píše, že po vyhnání z hradu Wartburg odešla Alžběta do Marburgu, který jí kdysi její manžel Ludvík dal jako svatební dar, zdá se to jako nic, prostě se přestěhovala na sousední hrad. Když však ujedete od Wartburgu 150 km a pak si ještě vzpomenete, že ji na hradě Marburg nepřijali, a proto sv. Alžběta musela odejít do vedlejší vesnice Wahrden, kde byl starý, opuštěný venkovský dům a tam se usídlila, ucítíte její odvahu a velikost skoro na vlastní kůži. A to ještě nejedete na koni, ale v autobuse, máte jídlo, zajištěný nocleh, zkrátka všechno potřebné.

Ale díky za naši neprocítěnou a nepozornou četbu. Díky za to, že paní Věra nevěděla, že sv. Alžběta, podobně jako její sestřenice sv. Anežka Česká – nemá hrob. Ta kytice lilií, která ujela nespočet kilometrů, máčená ve vodě a s láskou udržovaná v čerstvém stavu, byla pro naši pouť docela výmluvná. Stejně jako jsou výmluvná často citovaná slova lanckraběte Filipa Hesenského, který dal ostatky sv. Alžběty odstranit z pozlacené stříbrné schránky, aby už k ní přestala chodit procesí, se slovy „*milá teto, už jsi spala dost.*“ Koho tímto činem obrátil na protestantskou víru, nevíme, ale smutné, jaksi opuštěné kostely, kde na místě svatostánku visí portrét Martina Luthera, byť provedený Lucasem Cranachem, tu na svědectví zůstaly.

To, co říkám, je velmi neekumenické, já vím, ale je to nejsilnější vjem, který jsem si z pouti bývalým východním Německem – zemí čistou, prosperující a bohatou, odvezla. Jak si člověk začne vážit eucharistie, když vejde do starého kostela v Marburgu pojmenovaného po naší světici a přímo fyzicky cítí, že tam eucharistie ... není.

Kytice nakonec chvíli pobyla na místě, které nám průvodkyně ukázala jako původní hrob. Ale dlouho tam nevydržela. Byla odstraněna z jakéhosi tajného důvodu, že květy jsou v kostele zakázány. Pravda, do muzea se kytice nenosí.

Svatá Alžběto, oroduj za nás! Oroduj i za vlast svého milovaného manžela! Kéž se s pomocí moderní vědy najdou tvé ostatky, aby k nim zase mohla chodit procesí! Kéž se i u nás najde hrob tvé sestřenice Anežky, aby Anežka došla do dobrého konce to, co s Tvou pomocí (17. listopad je přece Tvůj svátek) v naší zemi začala. Dej, ať v tak vážném díle dokážeme s oběma našimi světicemi spolupracovat!

Věra Eliášková

SJEZD SFŘ se (přece) konal!

Ještě dva týdny před zahájením sjezdu nebylo jasné, zda se bude konat. Bylo přihlášeno sotva deset účastníků (kromě členů Národní rady SFŘ). Teprve po výzvě br. Jiřího Zajíce, zástupce národního ministra, se začaly scházet přihlášky a br. Václav Němec, národní ministr SFŘ, pak potvrdil konání sjezdu. Účastnilo se několik desítek bratří a sester. (v sobotu bylo přítomno až 46 účastníků). Vše tedy nakonec dobře dopadlo. Možná to bylo i na přímluvu sv. Alžběty, o níž byla jedna z přednášek. Sjezd proběhl v plánovaném termínu od pátečního večera 20. června do neděle 22. 6. 2008.

Hlavními tématy byla „rodina“ a „křesťan v občanské společnosti“, tj. veřejná angažovanost křesťana. Tato dost široká témata se nejlépe objasní, pokud se hovoří o konkrétních osobách, vzorech. Tak postupovali i organizátoři a vybrali z dějin františkánství terciáře a terciářku, kteří si zaslouží naši zvláštní pozornost. Byli to dr. František Nosek (1886-1935), o němž hovořil prof. Lubomír Mlčoch OFS a sv. Alžběta Uherská (1207-1231; připomínáme si její nedávné výročí). O ní promluvila MUDr. Jitka Krausová z olomoucké arcidiecéze. Oba přednášející hovořili v sobotu dopoledne. Jejich vystoupení nebyla zahlobáním se do minulosti, naopak, oba upozorňovali na to, co je z života těchto terciářů stále aktuální a hledali poučení pro naši současnost.

Luboš Mlčoch se jako i při jiných podobných příležitostech podělil s posluchači o to, o čem sám v současné době přemýšlí a na co hledá odpověď. Upozornil přitom na svépomocná úvěrová družstva (kampe-ličky), která František Nosek zakládal a která měla značný význam na rozdíl od dnešní situace u nás. Ve světě vyvíjí v tomto směru činnost např. hnutí fokoláre, které se snaží o tzv. ekonomii společenství. Br. Mlčoch hovořil o Noskově spolupráci s otcem Janem Evangelistou Urbanem OFM. Otcí Janovi se v předválečné době podařilo pozvednout tehdejší III. řád sv. Františka k nebývalé aktivitě. Např. v r. 1927 se konal na sv. Hoře sjezd terciářů, zaměřený velmi prakticky (jak ošetřovat nemocné, jak dělat sociálně charitativní práci na pražských předměstích). V návaznosti na tento sjezd vznikl v r. 1929 Apoštolát sv. Františka.

V dalším výkladu se Lubomír Mlčoch opíral o nedávnou publikaci „Česká katolická ekleziologie 2. poloviny 20. století“ (vydalo nakladatelství Karolinum, editorem je Vojtěch Novotný). Poněkud tajemný název knihy skrývá pozoruhodný obsah. Jde o sborník přednášek (většinou proslovených na oslavách devadesátin ThDr. Oto Mádra) o vynikajících osobnostech českého katolicismu 20. století. Snad všichni, o nichž je tam řeč, byli v 50. letech věznění. Ve vězení promýšleli budoucnost katolické církve v naší zemi.

Mezi nimi nás nejvíce zaujme již zmíněný otec J. E. Urban OFM. Ten viděl budoucnost Církve u nás v malých společenstvích, které budou jakými ohnisky pro další, roztroušené katolíky. K tomu můžeme poznamenat, že mezi tato ohniska by mohla patřit naše terciářská bratrská společenství. Určitě již dnes některá naše společenství odpovídají této vizi.

Je potřeba upozornit ještě na jednu knížku, ze které br. Mlčoch citoval. Jsou to poznámky z rozhovorů otce Benedikta Holoty OFM s o. Janem Evangelistou, kterého otec Benedikt navštěvoval v Nespekách (poblíž Poříčí nad Sázavou). Tyto poznámky vydal otec Benedikt vlastním nákladem.

Přednáška dr. Jitky Krausové byla neméně živá a zajímavá. Autorce – i když není františkánka – je osoba sv. Alžběty milá a blízká. Prostudovala proto řadu pramenů, a to jí umožnilo Alžbětu víc pochopit, rozumět jí. Za tím účelem prostudovala i životní děje Alžbětiných blízkých předků a příbuzných. J. Krausová tak došla k závěrům, které jsou někdy překvapivé. Např. Alžběta nebyla zřejmě vyhnána z hradu Wartburg po smrti svého manžela, ale odešla sama. Již předtím odmítla vládnout jako regentka místo svého nezletilého syna. Její mysl byla zřejmě obrácena k chudým, kteří potřebovali její pomoc.

Jitka Krausová hovořila o sv. Alžbětě již dříve na exerciciích, a proto nám mohla rozdat text, obsahující otázky „na tělo“. Například: Jaký je můj postoj k chudým obecně; jaký k chudým třetího světa? Co mne oslovuje na vztahu Alžběty a Ludvíka? Jaké historické podmíněnosti naší doby budou asi těžko pochopitelné pro další doby? Přebírám názory doby bez úvahy nebo se jim stejně bez úvahy bráním? Přijímám svůj rod a svou zodpovědnost v něm? Přednáška J. Krausové z Olomouce je v hlasové podobě k dispozici na této internetové stránce <http://www.sfr.cz/stranky/kestazeni.htm> .

Odpoledne byla témata sjezdu více konkretizována ve vystoupeních Mgr. Ing. Marie Oujezdské z Národního centra pro rodinu a Mgr. Jiřího Zajíce OFS a Ing. Jiřího Šenkýře OFS (oba hovořili k tématu *Křesťan v občanské společnosti*).

Účastníci sjezdu se pak rozdělili do tří skupin, aby hledali odpovědi na otázky, které se v souvislosti s tématy kolem nás vynořují. Je milé pohovořit si s bratřími a sestrami a vytvořit tak příležitostné společenství. Je to též nezbytné pro sjednocování názorů, v tomto případě v rámci SFŘ. Mám však určité pochybnosti o praktickém významu této metody, hledáme-li odpověď na otázku co dělat. Metoda má jistě plné oprávnění při vědeckých a vůbec odborných setkáních. Firmy nebo vědecké instituce mají totiž finanční prostředky pro rea-

lizaci vzniklých nápadů. Nám však tolik nechybí nápady jako spíše ruce ochotné dobrovolně pracovat na jejich realizaci. A možná radost z Hospodina, která může být naší silou (viz Nehemiáš, 8, 10).

To ukazuje na důležitost duchovní stránky této akce. Setkání tohoto druhu je vždy příležitostí ke společné oslavě Boha, k bohoslužbě. Vždyť celé naše snažení, včetně tohoto sjezdu, má naději na úspěch jen pokud se líbí Bohu. Sjezd byl proto zahájen mší svatou, kterou celebroidal otec Bonaventura Štivar OFM Cap., jeden z národních duchovních asistentů SFR. Při této i dalších bohoslužbách koncebroval kněz terciář, otec Jaroslav Hanuš OFS. Kéž Pán dopřeje, aby sjezd nebyl jen pomíjivou akcí, ale aby zanechal svoji stopu v životě SFR u nás.

Míla Müller OFS

Poznámka:

Materiály ze sjezdu

- *Několik otázek k zamyšlení i sebezpytování* (od Jitky Krausové ke svaté Alžbětě)
- *Služba v různých oblastech společenského života* (od Jiřího Zajíce k tématu *Křesťan v občanské společnosti* zpracovaný podle *Kompendia sociálního učení církve*)
- Výstup práce obou skupin (k rodině i ke společnosti)
osahuje Příloha 3

CO BUDE?

Pokračování Cyrilometodějské pouti po spojení všech tras od příští etapy:

Z Velkého Meziříčí:

v úterý 19.8. 2008 v 6.30 do Tišnova - 35 km

ve středu 20.8. v 6.30 z Tišnova přes Vranov u Brna do Křtin - 33km

ve čtvrtek 21.8. v 6.30 ze Křtin přes Račice do Milonic - 33km

v pátek 22.8. v 6.30 z Milonic přes Klimentek do Boršic - 28 km

Severozápadní proud:

v neděli 17.8. 2008 z Radešínské Svratky do Vítochova

v pondělí 18. 8. v 12.00 z Vítochova přes Vír do Olešnice na Moravě

v úterý 19.8. v 8.00 z Olešnice na Moravě do Boskovic

ve středu 20.8. v 6.30 z Boskovic do Ruprechtova

ve čtvrtek 21.8. v 7.30 z Ruprechtova do Račic a pak se spojí se západním proudem

Jihozápadní proud:

v pondělí 18. srpna 2008 v 15.00 z Vranova nad Dyjí do Znojma

v úterý 19.8. v 6.30 ze Znojma od sv. Mikuláše do Miroslavi

ve středu 20.8. v 6.30 z Miroslavi a též v 6.30 z Brna Bystřice do Blučiny

ve čtvrtek 21.8. v 6.30 z Blučiny a v 9.00 ze Slavkova u Brna do Věteřova

v pátek 22.8. v 6.30 z Věteřova přes Klimentek do Buchlovic

Severní proud:

ve středu 20.8. v 7.00 z Olomouce z kláštera na Dolním náměstí do Kojetína

ve čtvrtek 21.8. z Kojetína do Cetechovic

v pátek 22.8. z Cetechovic do Buchlovic

Severovýchodní proud

začíná v Novém Jičíně a po nedělních etapách se putuje přes Sv. Hostýn a Štípu na Slovácko

Východní proud

v sobotu 23.8. ve 4.00 od klášterního kostela v Uherském Brodě na Velehrad

Jihovýchodní proud:

v pátek 22.8. v 7.00 z Veselí nad Moravou přes Klimentek do Buchlovic

Jižní proud:

v pátek 22.8. v 7.30 z Ratíškovice do Boršic

Informace a kontakty na

organizátory poutě:

František Reichel - 602 614 332
(241 950 251)

e-mail: f.reichel@volny.cz

Libor Gottfried – 605 718 128,

e-mail: l.gottfried@seznam.cz

Uršula Janků – 731 604 392

(286 891 447), e-mail: [ursula-](mailto:ursula.janku@seznam.cz)

la.janku@seznam.cz

A také na

WWW.dekanstvivm.horacko.com

SPOLEČNÉ ZAKONČENÍ V SOBOTU 23.8. 2008 RÁNO:

v 8.00 se vychází z Buchlovic nebo Boršic

v 11.00 h. sraz na Velehradě a obnova zasvěcení na nádvoří

ve 12.00 mše sv. v bazilice, káže P. Ludvík Bradáč, pěší poutník

Další akce

Mše sv. za Otce Aloise Moce OFM

bude sloužena ve výroční den jeho smrti, tj. v neděli 17. srpna 2008, v 18 hodin večer, v kostele Panny Marie Sněžné.

Pout' na Hrádek 2008

Mše sv. na Hrádku bude v sobotu 13. září ve 12 hodin. Sraz u kapličky v lese je v 11 hodin, na dolním náměstí ve Vlašimi v 9 hodin. Součástí pouti je pravidelná návštěva hrobu P. Aloise Moce OFM v Radošovicích.

Spojení autobusem: z Prahy – Roztyl v 7.30 hodin ze stanoviště č. 1 (trať 200020 4). Příjezd do Vlašimi v 8.35 hodin. Zpět: z Vlašimi od železniční stanice v 17.15, příjezd do Roztyl v 18.15 hodin (trať 134570 Dačice-Praha).

Františkánská národní pout' 19. -20. září Svatý Hostýn

Podrobnosti jsou v samostatné **Příloze č 1**

Plán činnosti formačního týmu do 30. 6. 2009

Formační semináře:

Podzimní seminář 21 a 22. listopadu 2008 a jeho obsah (podrobnosti viz Příloha 6):

- Františkánská modlitba (Trojí cesta sv. Bonaventury) – pokračování z jara
- Dva bloky formace na téma POVOLÁNÍ

Jarní seminář v r. 2009:

- a) Františkánská modlitba (Trojí cesta sv. Bonaventury) – dokončení.
- b) Dva bloky formace na téma FORMACE

Formace Národní rady SFŘ

v roce 2008 na tato témata:

- Formace
- Profese
- Světskost
- Bratrství jako základní prvek spirituality sv. Františka.

v roce 2009:

1. Společenství a základní prvky františkánské spirituality
2. Církev a základy teologie pro laiky, laická spiritualita
3. Obrácení sv. Františka

Všechna tato témata vycházejí z materiálů Mezinárodního formačního kurzu SFŘ.

Další akce:

Národní františkánská pout' na sv. Hostýn 19. -20. září. (viz výše)

Zpracovala Marie Stará, formátorka NR SFŘ

Aktivity SFŘ do konce roku 2008*)

1	Oblastní pout' Hrádek u Vlašimi	13. září	12.00 mše sv.
2	Františkánská národní pout'	19. -20. září	Svatý Hostýn
3	Formační seminář	21. -22. listopad	Brno Petrinum

*) **Další** aktivity budou průběžně doplňovány

Popelnice

Vycházím ze dvorku k silnici s kolem po pravici a chystám se odejet, když v tom mě upoutá cyklista pomalu jedoucí po cestě a nějak divně kličkující. Čekám, až projede, abych mohl vyrazit opačným směrem. Ale neprojel. Najednou se stáčí doprava a vráží do prázdné popelnice, které s obrovským rachotem padá k zemi – a on vedle ní. Může mu být kolem dvaceti let. Rychle se zvedá, popadne popelnici a vrací ji na původní místo s poznámkou „**Sorry**“. A mně se zdá, že to říká jí. Zvedá kolo a pomalu odjíždí stejným stylem. Já také nasedám a odjíždím opačným směrem. Začínám se smát, dokonce i nahlas, protože se domnívám, že se onen mladík omlouval popelnici.

A tak se při vzpomínce na tuto příhodu směji několik měsíců. A potom mě napadlo: Co když se omlouval mně – i když hleděl na popelnici? A tak se směju znovu – sobě: že jsem se smál omylem. Říkám si: Radujme se stále, naše radost ať je známá všem lidem.

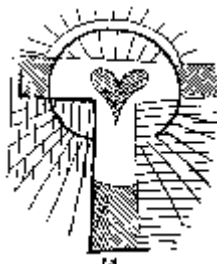
Mario Petřík, MBS Kroměříž

Ze života společenství SFŘ

Z terciářských listů (červnového čísla MBS Plzeň)

Na minulém setkání:

Setkání 17. dubna 2008 jsme zahájili jako obvykle Mší svatou, kterou celebrouval náš duchovní asistent P. Bartoloměj OFM. Poté setkání pokračovalo ve farním sále modlitbou breviáře. Dále jsme četli a rozjímali v modlitbě nad evangeliem podle svatého Jana 14,1 –12. Na závěr byl kromě výborného občerstvení také promítán film o svaté Alžbětě Uherské.

Naše sesterská a bratrská návštěva společenství MBS SFŘ v Sokolově 20. dubna 2008

Společenství SFŘ v Sokolově nás velmi překvapilo.

Přijeli i z Karlových Varů Maříkovi se svojí desetiletou dcerkou Klárou. Poslední naše návštěva byla u nich, když Klárka byla v kočárku.

Na faře v Sokolově mají příjemné prostředí, kde se mohou scházet, bývá jich kolem deseti.

P. Krzysztof CMF (z Kongr. misionářů synů Neposkvrněného Srdce Panny Marie = klaretiani) je jim vždy k dispozici. P. Marek Hric je jejich duchovní asistent.

Po desátku růženci je modlitba chval, díky a proseb. Potom se probírají záležitosti i finanční. Všichni se podílejí na občerstvení.

Velice nás překvapila modlitba díky, dávají jí delší prostor. Nemají zábrany děkovat za vše, co během toho měsíce prožili. Každý si své řekne, jak ve chválách, tak v prosbách. Tím jsou si také všichni bližší, ví, za co se mají modlit, znají se důvěrněji. Toto jsme tam vnímali intenzivněji.

Bratr Jiří Stuchlík, který dojížděl do našeho plzeňského společenství až z Karlových Varů, všechny moc pozdravuje, nyní už vstoupil do důchodového věku, ale práce má prý dost. Sestra Erika, Helga, Dáša, Věra Hamouzová (umělkyně), Marie a Terezie (maminka s dcerou, romského původu), vzpomínají i na naše společenství, moc pozdravují všechny.

Děkovali jsme jim a i Pánu, že jsou společenstvím, které může toto území na Sokolovsku promodlovat.

(za MBS SFŘ Plzeň zapsala s. Pavla Františka Ženišková)

Naše pouť za Pannou Marií Lomeckou na Lomeček u Vodňan 8. května 2008

Vyrazili jsme od plzeňské katedrály okolo 9. hodiny v celkovém počtu 17 účastníků. Jeli jsme dvěma půjčenými mikrobusey. P. Bartoloměj OFM, náš duchovní asistent, pouť zorganizoval i vedl. Po příjezdu na Lomeček jsme byli mile přivítáni ctihodnou sestřičkou Ludmilou z Kongregace Šedých sester III. řádu svatého Františka.

Mší svatou celebrouval v kostele Jména Panny Marie P. Bartoloměj OFM.

Unikátem je barokní interiér kostelíka, jenž ve velmi zmenšeném modelu kopíruje oltář baziliky svatého Petra a Pavla v Římě. Velkým zážitkem pro mě bylo to, že je svatostánek umístěn v prostoru nad hlavním oltářem. ☺ Modlili jsme se za celou naši diecézi, za naše rodiny a společenství, prosili jsme Pannu Marii Lomeckou o pomoc v našich záležitostech. Soška Matky Boží – Královny je krásná, ale protože je umístěna přímo nad svatostánkem, moc jsme z ní neviděli. Dále jsme si prohlédli nově vybudovanou meditační zahrádku ☺ a pomodlili se venku umístěnou křížovou cestu, jenž končí před branou lomeckého hřbitova.

Odpoledne jsme ještě na krátkou chvíli navštívili zámek Kratochvíli. Počasí nám Panna Maria vyprosila slunečné, lepší jsme si ani nemohli přát.

Do Plzně jsme se šťastně vrátili okolo 19. hodiny večerní. Bohu díky za krásnou pouť i za společenství, které jsme mohli prožít. Rádi bychom se na Lomeček zase někdy podívali.

Panno Maria Lomecká, oroduj za nás!

(gin ☺)

V plzeňském MBS si vytvořili i velmi pěknou brožurku s kompletními katechezemi o svaté Alžbětě z roku 2007, doplněné denní modlitbou církve s františkánskými texty a litaniami z Řeholní knihy Třetího řádu. Zájemcům jistě rádi poskytnou elektronickou verzi této brožurky. (GineproZ@seznam.cz). Taktéž jsou na této adrese k dispozici *Terciářské listy*.

Jak se žije v Brně u minoritů

- Z devítičlenného společenství sester Brno – minoritě přišla do naší redakce „tučná zásilka“ obsahující
- dvě užitečné knížečky obsahující citáty svatého Františka z Assisi: *Napomenutí* a *Modlitby svatého Františka*
 - několik drobných, ale inspirativních kartiček (s modlitbou ke svaté Alžbětě a jejími výroky, pamětní k výročí profesního slibu s portrétem Františka z Assisi a modlitbou k obnově profese, malou skládací „členskou legitimací“, záložku svaté Alžběty vyšívanou konventem brněnských sester Alžbětinek)
 - 3 číslo Letopisů – což je časopis tohoto místního společenství.

Pokud vás zaujaly knížečky, kartičky či výšivka, obraťte se přímo na sestru ministryni Annu Rafaelu Fojtíkovou (A.Fojtikova@seznam.cz) a ona vám jistě ráda poradí, jak se k nim dostat, případně jak si je můžete vyrobit sami (protože většinu z toho si sestry z MBS Brno-minoritě vytvořily samy).

Já jsem pro vás vybral z Letopisů 3 dvě podivuhodné záležitosti.

Předně je to uveřejněná zpráva o hospodaření tohoto společenství (v němž je sedm sester v důchodovém věku). Z té zprávy jsem se totiž dozvěděl, že toto společenství nejen bez problémů vybírá roční členské příspěvky (150 Kč na osobu), ale že ještě bylo schopné pro halář svaté Alžběty shromáždit 2 300 Kč a ve prospěch podpory adopce dítěte z Konga skoro 3 500 Kč.

Na nedávném sjezdu přišlo v nedělní debatě také na přetřes téma vybírání peněz ve společenství – právě na aktivity, které může každé společenství podnikat podle vlastního uvážení jako svůj podíl na naplňování našeho františkánského poslání ve světě. A tam se ukázalo, že to zatím leckdes zdaleka není jednoduché – a že dokonce někde je vůbec potíž nějaké takové peníze mezi členy společenství vybrat. Pro mě osobně je příklad malého brněnského společenství, v němž rozhodně nejsou člensky patřící k lidem s dobrými příjmy, úžasným svědectvím o tom, jak při vhodném postoji je možné dokázat neuvěřitelně mnoho (to společenství je schopno vybrat skoro sedminásobek toho, co by „povinně“ – na členské příspěvky – mělo vybírat).

Druhá skutečnost, s níž vás chci seznámit, je pravidelná „vzdělávací a osvětová“ činnost, do které se ministryně Anna Rafaela pustila. Nu jakpak byste ve vašem společenství dokázali odpovědět například na tyhle otázky:

1. *Znáte nějaké význačné terciáře?*
2. *Znáte některé svatořečené terciáře?*
3. *Znáte nějaký výrok sv. Alžběty?*
4. *Víte, kdo je patronem SFŘ?*
5. *Znáte některé modlitby svatého Františka z Assisi?*
6. *Víte, jaký má mít první řády vztah k našemu sekulárnímu?*
7. *Víte, jaký je náš „nejvyšší nadřízený orgán“?*
8. *Víte, jaké poutní místo v naší republice je „františkánské“?*
9. *Víte, jaké dokumenty jsou pro nás (jako sekulární františkány) závazné?*
10. *Co pro vás znamená být „terciářem“?*
11. *Co je podle vás pro dnešního terciáře nejdůležitější?*
12. *Jaký si myslíte, že by měl současný terciář být?*

Přijde vám, že to není snad ani na jeden dotazník, ale kupa témat na několik setkání? Tak do toho ☺

A zajímalo by vás, jak sestry z MBS Brno-minoritě odpovídaly? Tak si to přečtete v příštím čísle Zpravodaje ☺

Hodonínské společenství a cesta za sv. Alžbětou

Nejprve něco o našem společenství v Hodoníně. Je nás celkem 8 členů a 2 čekatelé, kteří budou skládat obláčky. Vede nás otec Jakub Sadílek, který za námi jezdí jednou za měsíc z Uherského Hradiště, a ještě jednou se scházíme sami. Máme ještě modlitební společenství denní, kde se modlíme za nemocné, závislé, za duchovenstvo a samozřejmě za naše rodiny. Také tyto nemocné navštěvujeme v nemocnici, v penzioně a také doma. Máme na starosti vedení mariánského večeradla, které je každou sobotu, a také celonoční adorace, které jsou vždy na první pátek v měsíci. Ještě předmodlujeme růžence během týdne před mší svatou. A také samozřejmě uklízíme v kostele.

Chceme se s vámi také podělit o zážitky z pouti, kterou vedl bratr František Reichel. Sraz jsme měli 31. 5. v kostele sv. Alžběty v Praze-Kbelích, kde jsme tuto pouť zahájili mší svatou. Odtud jsme jeli do Německa – do Výmaru (tam jsme pak přespávali). Odpoledne nám vydatně přšelo. Zato další den 1. června jsme měli krásný slunečný den. Jeli jsme na hrad Wartburg v Eisenachu. Tam jsme mohli obdivovat majestátní hrad, kde také žila sv. Alžběta Durynská. Ta sem byla provdána v roce 1221 a jak známo, zahájila tu obdivuhodnou charitativní činnost. Žil tu také v roce 1521 Martin Luther, který zde za pouhých deset měsíců přeložil Nový zákon z řečtiny do němčiny.

Po prohlídce jsme sešli do podhradí na místo, kde Alžběta kdysi zřídila první hospital. Nyní jsou tam už jen obvodové zdi. V tomto příjemném prostředí jsme slavili mši svatou. Dále jsme pokračovali do Marburgu k hrobu sv. Alžběty. Ten byl v kostele, který je už od reformace protestantskou katedrálou, takže hrob je prázdný a stejně tak i krásný relikviář sv. Alžběty.

Chceme tímto poděkovat za krásnou pouť, kterou nám zorganizoval bratr doktor František Reichel, za jeho příjemné a starostlivé chování vůči nám. Zájezd byl požehnaný v míru a pokoji.

Olga Tomašíková a Marie Blahůšková
MBS Hodonín

Naše tvořivost – aneb reklamní slogan na naši víru

Na jarním semináři pro formátory jsme mimo jiné také při ukázkové katechezi k 1. a 2. letošní lekci o svaté Alžbětě řešili ve skupinkách po dvou následující dva úkoly:

1. Čím je mi dnešní doba blízká, co na ní je kladné – čím naopak je mi cizí a je na ní negativní?
2. Proč je krásné, že „*Bůh je středem mého života*“ (zkuste to jako „reklamní slogan“)

Ad 1. Odpovědi na první otázku se sobě hodně podobaly:

Klady (bylo jich skoro u každé dvojice méně, než záporů – což je vážné znamení pro zpytování naší víry):

- můžeme svobodně projevat svou víru (bez hrozby z pronásledování ze strany státu) – všichni
- je svoboda ke sdružování, k cestování do zahraničí, ke studiu, výběru povolání – většina
- je možno získávat kvalitní informace – ojedinele
- poznávání jiných kultur a lidí – 1x

Zápory:

- konzumní způsob života – skoro všichni
- všude přítomná reklama – skoro všichni
- útoky proti rodině a manželství – skoro všichni
- všudypřítomná prezentace sexuality – skoro všichni
- zhrubnutí společnosti, dravost, sobectví – většina
- velké majetkové a společenské rozdíly, chudoba některých – většina
- nedostatek času na vytváření dobrých vztahů – část
- uzavírání lidí do sebe, individualismus – část
- malá citlivost vůči dětem a jiným „slabým“ skupinám – část

Můj komentářik:

Jasně se ukazuje, že účastníci se v současné společnosti opravdu necítí „jako doma“. Všichni oceňují, že už je neohrožuje stát, ale o to více se cítí ohroženi samotnou společností. Všichni hodnotí pozitivně svobodu, ale ta je v praxi velmi dvojznačná: znamená i možnost projevat se těm skupinám lidí, kteří mají o správném životě úplně jinou představu, než my. A jelikož je jich podstatně víc a jsou daleko dravější a hlasitější, prožívá většina účastníků svobodu spíš jako ohrožení hodnot i životního stylu, který je jim blízký. Zvláště těžce nesou útoky na manželství, na rodinu a všeobecnou přebujelost prezentace (nevázané) sexuality. Kdyby člověk neslyšel nic jiného než to, co bylo napsáno, musel by si nutně učinit závěr, že nám bylo – aspoň ke konci – předchozího režimu lépe než dnes ☺

Ad 2. Zde uvedu aspoň některé zvláště inspirativní či povedené „slogany“:

- *Bůh je středem mého života, protože je tady na Zemi jediná jistota a dává mi naději na život věčný.*
- *Ovlivňuje můj život k dobrotě s druhými lidmi. Je můj vzor pro život, pro setkání s ním po smrti.*
- *Jsem královskými syny a dcerami. Bůh nás přijímá a miluje takovými, jakými jsme.*
- *Přináší mi to hluboký pokoj a radost. Beru Boha jako svého Otce, který chce jen mé dobro i v těžkostech a bolestech mého života. Dal mi naději na věčnou blaženost s Ním.*
- *Život v pokoji a míru v každé životní situaci. Vše, co mě potká, má skrytý smysl.*
- *Věřím, že nemusím mít starost o to, co budu jíst, pít a oblékat si. Po tom všem se shánějí nevěřící. Můj nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebuji. Chci hledat Jeho a jeho království a ostatní mi bude přidáno.*
- *Bůh je středem mého života, protože je kdykoliv a kdekoliv se mnou a jistě mě miluje, ať jsem jakýkoliv. Bůh je láska s každým člověkem do posledního okamžiku.*
- *Bůh je láska, která tě nikdy neopustí – když ty neopustíš Ji.*
- *S Bohem nejsem nikdy sám, jsme spolu, když se trápím i když prožívám něco pěkného. On mě vede, ukazuje cestu, dává mi naději na věčnou radost.*
- *Chybí ti něco? Hledáš smysl života? Učiň Boha středem svého života, dá ti víru, naději a lásku a tak učiní tvůj život krásným.*
- *Bůh je mi oporou ve slabosti mého života. Dává mi sílu v těžkostech život. Dává mi zakoušet svou lásku, živí mě svým Slovem a svým Tělem. Dává mi poznávat, že žít podle Božího řádu mi přináší štěstí a dává mi lidskou důstojnost. Učí mě vidět dál, vidět krásu v člověku i ve stvoření. Učí mě milovat a překonávat sebe sama. Učí mě vidět v druhém bratra a sestru.*
- *Toužíš po lásce? Toužíš po štěstí? Chceš zažít absolutní dobro? Chceš být „IN“? To najdeš pouze u Boha, protože: Bůh je Láska! Bůh je Dobro! Bůh je Štěstí. Bůh je „IN“!*

Svědectví

UČIŇ MĚ, PANE, NÁSTROJEM

.... a Pán Ježíš mě zavolal – odpověděla jsem: **ANO, PANE, PŮJDU.**

Pán mě povolal do služby starat se po dobu hospitalizace mé dcery o mého 2letého vnoučka. Nebála jsem se, vždyť jsem vychovala čtyři živé děti. Cestou jsem si vybavovala, co všechno budu moci vykonávat a v duchu jsem oprašovala i vše potřebné k výchově dvouletého dítěte. Teprve na místě jsem opravdu cítila a viděla, jak to bude těžké. První týden jsem myslela, že to vzdám a prosila jsem Pána, aby mě tohoto úkolu zbavil, že to nezvládnou. Ne z pozice dítěte, ale po odchodu dcery se proti mně postavily takové překážky, že jsem se cítila úplně zbytečná. Nebylo divu, neboť mne zeť a jeho rodiče a nikdo osobně téměř neznal. Zůstala jsem sama mezi téměř cizími lidmi.

A tak jsem se ve svém nitru ptala Pána, co mám dělat? Jak zde mám evangelizovat a vnášet Jeho lásku? Plakala jsem a prosila, aby se nade mnou smiloval a tohoto úkolu zprostil, že jej nezvládnou, že je mi to moc líto. Leč Pán mínil opak a pravil mi: „*Neboj se, já jsem s tebou.*“ A tak jsem se dále ptala: Ale, co mám a mohu dělat? A Pán mi odpověděl: „*Dělej to, co umíš.*“ No dobře, odpověděla jsem.

Začala jsem přemýšlet, co vlastně umím. Dívala jsem se na své ruce a vzpomínala, jak jsem při svých dětech večer děkovařovala za tyto ruce. Co všechno tyto ruce uměly: vařily a pracovaly v kuchyni, praly, žehlily, zašívaly, pracovaly na zahradě a na poli, pomáhaly při všech opravách domku, pomáhaly druhým, šily, krmily a přebalovaly děti, koupaly je, hrály si a nimi, malovaly... , ale také jsem děkovala za smysly – oči, uši, ústa, nohy a celé tělo. Tak, jako každá dobrá a vzorná máma potřebuje celé tělo k vychovávání dětí v tak velkém daru být matkou. A tak jsem dávala dohromady obraz, podle kterého jsem začala sloužit. A o to vroucněji, neboť chlapec je tělesně postižený a má mozkovou obrnu a ještě jiná postižení, kvůli kterým nemluví a má problémy s jídlem a zažíváním. O to víc jsem si uvědomovala, že v tomto miláčkově je skryt sám Ježíšek. A tak jsem posílena tímto dialogem s Ježíšem, obsahem služby a mírem v srdci začala vykonávat to, co umím.

Duch svatý byl neustále se mnou. Radil mi ve všem, na co jsem se ptala, dával mi inspirace na vaření speciálních jídel chlapečkovi, pomáhal mi při výchově a ve všem. Cítila jsem, jak se o Něj víc a víc mohu opřít, jak je mi důvěrným Přítelem a Bratrem. Držel mě a posiloval, když jsem byla často k smrti vyčerpaná tělesně i psychicky. Sloužila jsem 24 hodin denně, téměř jsem nespávala vyčerpáním. Vnouček 3x onemocněl, plakával v noci, vstávala jsem k němu několikrát v noci a přihlížela čaj nebo mlíčko, neboť nevypije nic studeného, Je třeba jej neustále krmit po dvou hodinách kvůli zažívacím potížím. Je stále větší kojeneček a není divu. Narodil se velmi brzy a vážil 1,10 kg. Jeho tělíčko je proto velmi zaostalé a stále slaboučké. Ale je to nejzlatější děťátko na světě.

Přes toto postižení se chlapeček i v leže mrštně pohybuje díky Vojtově metodě cvičení. A co je u něj nejužasnější, to je neuvěřitelná prostá dětská radost. Chlapeček se neustále hlasitě směje a spojuje to s roztomilým kojenečským žvatláním. Když jej poslouchám, tak slyším andělský smích a zvonění. Ještě jsem nikde jinde tento způsob neslyšela. A tak jsem sloužila a se zetěm jsme se dělili o povinnosti a chlapečka a jezdili jsme navštěvovat dceru v nemocnici, neboť se jí po synkovi velmi stýskalo. A bodejť ne, vždyť tam pobyla do narození krásných dvojčátek 3 a půl měsíce. No a já jsem tedy ve své službě kromě péče o vnoučka šila a zašívala celé rodině. A pak jsem neustále něco vymýšlela pro vývin chlapečka. A tak jsme se krmívali se zpěvem písniček, básniček, říkanek a všeliké legrace.

Chlapečkovi jsem se plně věnovala pod vedním Duchu svatého, Maminky Marie Svatohostýnské a v lásce a oddanosti Bohu. Snažila jsem se chlapečkovi přiblížit věci, ke kterým se on sám nemohl dostat a ani je poznat. Z každé věci, kterou sem mu dala ohmatávat a poznávat do ruček, měl neuvěřitelnou radost a také z básniček a říkanek. Viděla jsem, jak rapidně rychle rozumově vyspívá. Co jsme se spolu jak dva blázni nasmáli, jen tak. Co radosti se takto vytvořilo. Prošlými nemocemi se tak pozdravil, že začal krásně jíst, začal růst téměř před očima. Taky úžasně vnímat okolí.

Začali se ale měnit i zeť a jeho rodiče. Začali mi důvěřovat. Viděla jsem, že i oni mají z toho všeho velkou radost. A já jsem si uvědomovala, že to je to pravé, co Pán chtěl. Chtěl přinést do této rodiny Lásku, radost, vlídnost.... Použil mě jako svůj nástroj. Děkovala jsem Mu za to neustále. Nejtěžší pro mne bylo mlčet a neodpovídat na protivenství. Byla jsem naplněná Boží Milostí a klidem, takže jsem dost často mlčívala a snažila se mluvit, jen co bylo potřebné a to co mi šlo ze srdce. O všechno jsem si poprosila a za všechno jsem poděkovala. Prostředky se nemínuly s účinkem. Přes všechny těžkosti a náročnost této služby jsem Bohu vděčná, že jsem mohla posloužit a přinést obět'.

A co mi bylo odměnou již zde na zemi? Prozradím vám to, moji milí. Stalo se mi několikrát toto: Chlapečka jsem krmívala tak, že v polosedě byl uvázaný na kočárku "golfáči" a já jsem naproti němu seděla a krmila ho. A najednou mezi krmením, jak jsem mu zpívala a říkanky mu říkala, jakoby se na mžik zastavil čas a chlapeček se na mne díval upřeným pohledem, pohledem ne sebe samým. Byl to pohled tak něžný, hladil a vyjadřoval tolik vděku a lásky....to nebyly oči Marcelkovy, to byly oči Ježíškovy. To Pan Ježíš sám mě odměňoval. Díval se na mne a já jsem jen cudně a pokorně klopila své oči a v nitru jsem Mu děkovala a štěstím plakala.

Moji milí bratři a sestřičky, tolik jsem cítila, že se s vámi musím o tento prožitek podělit a podat svědectví. Vždyť bez svědectví a vzájemného sdílení se naše Víra nemůže upevňovat. Učíme se pomáhat si jeden druhému a také vydávat tato svědectví lidem kolem nás. Oni hledají Boha a Víru a je opravdu na nás, abychom to dokázali. I zde platí slova Pana Ježíše o svěřených hřivnách. A také zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte. Tak si spolu zazpívejme: „*Učiň mne, Pane, nástrojem, ať zářím, ať zářím, Tvým pokojem.*“

Lubomíra Františka Kmentová

Z jednání Národní rady

Národní rada na svém jednání v Praze 3. 5. 2008 mimo jiné přijala následující rozhodnutí:

(1) Z činnosti koordinačního týmu

- a) Základní dokumenty SFR v ČR – Národní stanovy, Mezinárodní stanovy, Rituál, GK připraví k tisku P. Bonaventura Štivar a zašle Marii Schneiderové, která zajistí vytištění do konce roku 2008. V elektronické verzi jsou již všechny materiály kompletně na adrese <http://www.sfr.cz/admin/file/SetupSFR.exe>
- b) NR projednala a jednomyslně schválila účetní osnovu podvojného účetnictví NBS – zajistí s. Strašíková
- c) NR pověřuje Františka Reichela organizací pražské Mariánské pouti v roce 2009. Na posledním zasedání NR v roce 2008 předloží plán pouti.

(2) Z činnosti sekretariátu

- a) Náklady na vytištění a rozeslání Zpravodaje byly sníženy na 2200,- za jedno rozeslání výtisků.
- b) MBS - vizitace, volební kapituly:
MBS Opočno – vzhledem k trvalému poklesu členů s trvalou profesí pod 5 členů NR schválila jednomyslně návrh na zrušení MBS (dopis ministra MBS z 16. 3. 2008)

(3) Z činnosti formačního týmu

- a) Návrh programu Františkánské národní pouti na Sv. Hostýn 19. - 20. 9. 2008 zpracuje Marie Stará do konce května, na sjezdu SFR bude NR jednat o programu pouti.
- b) V případě zájmu poutníků zajistí br. Reichel dopravu autobusem v sobotu 20. 9. 2008 ze směru od Prahy na Sv. Hostýn. – viz Příloha 1.

AKTUALIZACE důležitých informací

Zpravodaj:

Stále sháníme příspěvky, které by mohly napomoci hlubšímu poznání života místních společenství, stejně tak i života SFR na národní i mezinárodní úrovni. Dále bychom chtěli poskytovat podněty pro konkrétní program setkání MBS a texty s určitou formační hodnotou. Zda se to bude dařit, samozřejmě podstatně záleží i na vás, na tom, jestli nabídnete svoje zkušenosti, otázky a svědectví o hledání i nalézání františkánské cesty v dnešním světě, úspěchy a třeba i to, co se tak úplně nepovedlo – nám ostatním. Jestli budete stát o skutečný dialog, o bratrské sdílení s námi ostatními. Výsledky zatím nejsou beznadějné, ale hodně daleko od toho, co by se nám při skutečně společné práci mohlo podařit.

Současně je mimořádně důležité, aby se změnil i přístup ke Zpravodaji v těch společenstvích, kde dosud zůstal „majetkem“ ministra či jiného člena MBS, který ostatní „informoval“ o tom, co pokládal ze Zpravodaje za důležité. Ve Zpravodaji je už dnes řada článků, které není možno zprostředkovat dobře tím, že se „informuje“ o tom, co v nich je. Charakter těch článků vyžaduje, aby si je člověk skutečně sám přečetl, při jejich čtení si prožil to, co se mu autor snaží sdělit. Jde zejména o svědectví, komentáře, krátké úvahy či jiné názorové a duchovně bohaté články, které nemají „informovat“, ale formovat – a právě proto vyžadují vlastní aktivní vklad čtenáře. Prosim proto všechny, kteří mohou podpořit rozšíření Zpravodaje ke všem členům našeho SFR, aby tak učinili, případně nás informovali o praktických potížích s tím spojených, které bychom se pokusili s nimi vyřešit. Z toho důvodu je rozesílána i zkrácená verze (bez obrázků) vhodná ke snadnému rozmnožování.

Internetové stránky www.sfr.cz a emailová komunikace:

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že pro podstatnou část našich členů internet zůstane nikdy nevyužitou možností, protože budou přesvědčeni, že už se pro ně nevyplatí, aby do jeho pořízení a seznámení se s ním investovali svůj čas a zpočátku i určité větší peníze (cca 6 až 8 tisíc do počítače + měsíční poplatky kolem 500 Kč). Těm se budeme snažit v tištěném Zpravodaji poskytnout aspoň něco z toho, co bude možné najít na našich internetových stránkách.

Přesto s radostí zjišťujeme, že za poslední rok zásadním způsobem vzrostl počet členů, ale i společenství, s nimiž lze už komunikovat elektronickou poštou. K dnešnímu dni je situace taková, že při cca 950 členech SFR (každou chvíli dochází k nějaké změně, proto ta přibližnost) **v celé naší zemi jich 224 je schopno komunikovat e-mailem** a z 55 našich MBS pouze 15 nemá žádného člena, který by měl možnost komunikovat e-mailem, z čehož celou třetinu (Bílá Voda, Újezd u Uničova, Volfartice, Česká Třebová a Sobiňov) tvoří společenství, která jsou ve fázi rušení kvůli poklesu členů pod nezbytnou hranici pěti profesantů. Oněch deset společenství bez e-mailového kontaktu (Benešov, Brno-Husovice, Jablunkov, Jindřichův Hradec, Kroměříž, Milotice, Podolí u Brna, Popovice, Příbram, Staré město u UH) zahrnuje i taková, kde vzhledem k věku členů lze očekávat, že by i tam mohlo ještě ke změně dojít. Vypomoci by mohli i duchovní asistenti, kteří jistě přístup k e-mailu mají (dokonce i bratr Česlav ☺).

Na našich internetových stránkách se postupně mimo jiné začínají objevovat údaje o vašich společenstvích. Prosim kontrolujte je a případně zasílejte aktualizace (http://www.sfr.cz/stranky/spolecenstvi/mist_spol.php). A pak je tam spousta zajímavých textů – především v rubrikách *Františkánské texty* a *Formační texty*.

Skutečným objevem je rozsáhlý soubor textů vypracovaných na celosvětové úrovni členy františkánské rodiny včetně SFŘ, který se nám podařilo nedávno získat v českém překladu (prostřednictvím br. Jiřího Tůmy) – **Základního kurzu františkánského misionářského charismatu** (CCFMC). Tomu, kdo se zajímá o současnou tvář františkánství v našem světě – jak v zemích západní civilizace, tak rozvojovém světě – kdo sdílí skutečný františkánský zájem o to, aby Ježíšovo pozvání k proměně světa láskou, prostotou a radostí přišlo ke všem, kteří na něj – mnohdy nevědomky – zoufale čekají, ten tu najde vydatný pramen. Aspoň něco z toho postupně uveřejníme i ve Zpravodaji. Jelikož – k mému nemilému překvapení – si zatím o přístup k tomuto cennému zdroji zažádalo **ani ne patnáct zájemců**, posíláme znovu v Příloze 7 přehled dosud přeložených témat, která tam jsou k dispozici, abyste se mohli přesvědčit, že to opravdu stojí za to.

Také připomínám, že na našich www stránkách jsou k dispozici aktuální schválené verze prakticky všech důležitých dokumentů SFŘ – mimo jiné právě schváleného překladu naší Řehole a Generálních konstitucí.

Posledním „hitem“ na našich www stránkách je pak cyklus čtyř nahrávek mimořádně kvalitních přednášek MUDr. Krausové o sv. Alžbětě, které přednesla v rámci duchovních cvičení pro MBS Olomouc rodiny, které nám oni laskavě poskytli, abyste se mohli „napojit“ všichni. Je to tady: <http://www.sfr.cz/stranky/kestazeni.htm>. A dále jsou tam materiály od P. Bonaventury z březnového semináře v Petrinu: <http://www.sfr.cz/stranky/aktuality.php>

Nabízíme také možnost velmi levně získat františkánskou literaturu z našeho archívu – podrobnosti viz Příloha 6 z minula http://www.sfr.cz/admin/file/Zpravodaj06-09_8_Priloha6.pdf. Kromě toho upozorňujeme na nově vydanou příručku Řehole SFŘ, která je za 10 Kč/kus k dispozici též u Marie Schneiderové. Elektronickou verzi této naší Řehole jsme poslali minule a je k dispozici na internetové adrese http://www.sfr.cz/admin/file/Zpravodaj06-09_8_Priloha4.pdf.

Propagační letáky

Stále ještě jsou k dispozici propagační letáky SFŘ. Zájemci se mohou obrátit na Jiřího Zajíce (nejlépe e-mailem) a domluvit si převzetí potřebného množství. Při odběru do 50 kusů se platí výrobní náklady 2 Kč za kus (tedy max. 100 Kč). Při větším množství jsou další letáky již zdarma ☺

Jiri.Zajic@adam.cz; 723 963 939 (lepší SMS)

VÝROČÍ PROFESE – ČERVENEC, SRPEN, ZÁŘÍ

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	Výročí
Praha Spořilov	Koudelková	Marie	Lucie	2.8.1948	60
Karviná	Brecherová	Marie		16.7.1968	40
Jihlava	Korbela	Josef	Petr	1968	40
Karviná	Jopková	Karla		21.8.1978	30
Karviná	Szewieczková	Émilie		21.8.1978	30
Praha - Krč	Smrčinová	Marie	Františka	9.7.1983	25
Praha - Krč	Smrčina	Jan	Josef	10.7.1983	25
Karviná	Rzymanová	Aniela		26.8.1983	25
Praha PMS	Eliášková	Věra	Terezie	1983	25
Praha PMS rod.	Janíček	Vít		11.8.1988	20
Karviná	Ogrocká	Marie		16.8.1988	20
Praha Sv. Josef	Nosek	Hynek	František	1988	20
Praha PMS	Bayerová	Leopolda	Jakoba	1993	15
Přerov	Sláma	Jiří	Paschal	8.8.1998	10
Červený Kostelec	Lička	Martin	Dominik	14.9.1998	10
Červený Kostelec	Ličková	Bohumila	Zdislava	14.9.1998	10
Bílá Voda	Kadečková	Ludmila	Hedvika	23.9.1998	10
Mor. Třebová I	Lichtág	Jiří		19.8.2003	5
Olomouc rodiny	Hapalová	Petra		24.8.2003	5
Olomouc rodiny	Ševčíková	Hana	Pia	24.8.2003	5
Přerov	Spáčilová	Anna	Hedvika	14.9.2003	5
Český Těšín	Franková	Žofie		17.9.2003	5
Opava	Horáková	Marie		2003	5

VÝROČÍ NAROZENÍ - ČERVENEC, SRPEN, ZÁŘÍ 2008

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	výročí
Praha PMS	Šotolová	Olga	Pavla	?.?. 1928	80
Praha PMS	Vlasáková	Ludmila	Augustina	?.?. 1928	80
Plzeň	Schottová	Anna	Marie	13.7.1923	85
Bílá Voda	Matějíčková	Anežka	Zdislava	10.8.1923	85
Plzeň	Pták	Václav	František	9.7.1928	80
Jihlava	Sadecká	Aloisie	Alžběta	13.8.1928	80
Čáslav	Kotrbová	Marie		17.9.1928	80
Olomouc rodiny	Fráňová	Eliška	Veronika	3.7.1933	75
Olomouc	Jiříčková	Barbora	Antonína	18.8.1933	75
Praha Spořilov	Zárubová	Ludmila	Kateřina	26.8.1933	75
Opava	Falharová	Marie	Anežka Česká	7.9.1933	75
Olomouc	Foralová	Marie		12.9.1933	75
Karviná	Kovalová	Alžběta		19.9.1933	75
Blažovice	Benešová	Ludmila	Ludmila	28.9.1933	75
Brno, Husovice	Černocká	Marie	Veronika	1.7.1938	70
Frydek-Místek	Čajánková	Marie		2.9.1938	70
Mor. Třebová II	Ston	Václav	Felix	28.9.1938	70
Praha - Krč	Pečený	Jan	Jan Křtitel	3.7.1953	55
Přerov	Vaculík	Jiří		1.8.1953	55
Hodonín	Vlachová	Anna	Klára	25.8.1953	55
Olomouc rodiny	Pelikán	Vít		19.9.1953	55
Černošice	Šimková	Marta	Anežka	21.9.1953	55
Čáslav	Nováková	Marie		12.8.1958	50
Olomouc rodiny	Hubáček	Miroslav	František	25.9.1958	50
Opava	Žák	Vladimír		13.9.1963	45
Ostrava	Pavlisková	Nad'a		26.9.1963	45
Přerov	Janák	Robert	Bernardin	13.7.1968	40
Brno, kapucíni	Matoušková	Zuzana	Bernadetta	27.8.1968	40
Mor. Třebová I	Schmeizer	František	Antonín	20.9.1968	40
Mor. Třebová I	Ondrůšková	Jana	Anežka	1.8.1973	35
Přerov	Sláma	Jiří	Paschal	27.8.1973	35
Červený Kostelec	Matoušek	Jan	Pavel	7.9.1973	35
Praha Sv. Josef	Elzeinová	Fatima	Bakhita	20.9.1973	35
Praha - Krč	Tesařík	Petr		5.7.1978	30
Přerov	Rychtová	Veronika	Klára	17.9.1978	30
Staré Město	Omelková	Božena	Klára	14.8.1923	85
Svatava	Puffrová	Dagmar	Klára	17.9.1963	45
Šternberk	Hřebíček	Alois		16.9.1948	60
Šternberk	Nováková	Dobruška		30.8.1948	60
Valašské Meziříčí	Golich	Jaroslav		6.8.1968	40

Seznam příloh k tomuto číslu Zpravodaje:

Příloha 1: Františkánská pouť na sv. Hostýn

Příloha 2: Dokument k jednání generální kapituly: *Profese sekulárních františkánů a jejich smysl pro soudržnost.*

Příloha 3: Výstupy ze sjezdu SFŘ

Příloha 4: Přihláška do institutu františkánských studií

Příloha 5: Fotopásma z Mariánské pouti Prahou

Příloha 6: Podzimní formační seminář

Příloha 7: Obsah kursu Františkánského misionářského charismatu, který je k dispozici na www.sfr.cz

Příloha 8: Katecheze II. ročníku ke sv. Alžbětě 5. až 9.

Vydává NR SFŘ,

**adresa sekretariátu: Národní rada Sekulárního františkánského řádu, Kapucínský klášter,
Kapucínská 2, 772 00 Olomouc, email: info@sfr.cz , <http://www.sfr.cz> ; číslo účtu: 189969375/0300**